BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh. Seite 191r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

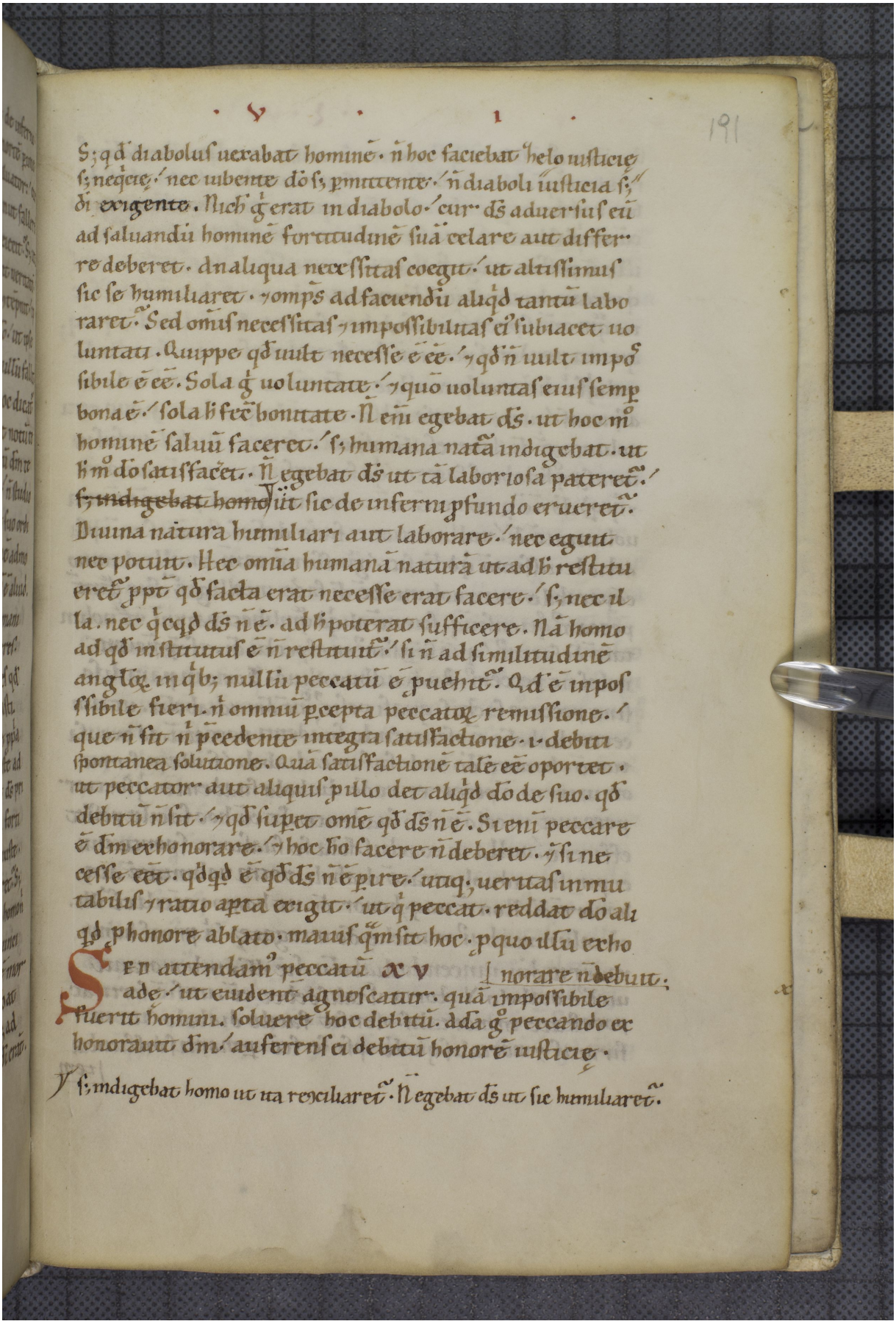

S; q d diabolus uexabat hominē. n̄ hoc faciebat helo iusticię
s; neq̄cię. nec iubente dō s; ꝑmittente. n̄ diaboli iusticia s;
di exigente. Nich ḡ erat in diabolo. cur ds aduersus eū
ad saluandū hominē fortitudinē suā celare aut differ-
re deberet. An aliqua necessitas coegit. ut altissimus
sic se humiliaret. ⁊ omp̄s ad faciendū aliq̄d tantū labo
raret. Sed omīs necessitas ⁊ impossibilitas ei subiacet uo
luntati. Quippe qd uult necesse ē ēē. ⁊ qd n̄ uult impos
sibile ē ēē. Sola ḡ uoluntate. ⁊ quō uoluntas eius semp
bona ē. sola h̄ fec̄ bonitate. N̄ enī egebat ds. ut hoc m̄o
hominē saluū faceret. s; humana natā indigebat. ut
h̄ m̄o dō satisfaceret. N̄ egebat ds ut tā laboriosa pateret.
~~s; indigebat homo~~ Vt sic de inferni ꝓfundo erueret.
Diuina nātura humiliari aut laborare. nec eguit
nec potuit. Hec omīa humanā naturā ut ad h̄ restitu
eret ꝓpt qd facta erat necesse erat facere. s; nec il
la. nec q̄cq̄d ds n̄ ē. ad h̄ poterat sufficere. Nā homo
ad qd institutus ē n̄ restituit. si n̄ ad similitudinē
angl̄oꝝ in q̄b; nullū peccatū ē ꝓuehit. Qd ē inpos
ssibile fieri. n̄ omniū ꝑcepta peccatoꝝ remissione.
que n̄ sit n̄ p̄cedente integra satisfactione. i. debiti
spontanea solutione. Quā satisfactionē talē ēē oportet.
ut peccator aut aliquis ꝓ illo det aliq̄d dō de suo. qd
debitū n̄ sit. ⁊ qd supet omē qd ds n̄ ē. Si enī peccare
ē dm exhonorare. ⁊ hoc h̄o facere n̄ deberet. ⁊ si ne
cesse eēt. q̄dq̄d ē qd ds n̄ ē ꝑire. utiq; ueritas inmu
tabilis ⁊ ratio aꝑta exigit. ut q̄ peccat. reddat dō ali
q̄d ꝓ honore ablato. maius q̄m sit hoc. ꝓ quo illū exho
norare n̄ debuit.

Sed attendam̄ peccatū xv
ade. ut euident agnoscatur. quā impossibile
fuerit homini. soluere hoc debitū. adā ḡ peccando ex
honorauit dm. auferens ei debitū honorē iusticię.

⁊ s; indigebat homo ut ita reꝯciliaret. N̄ egebat ds ut sic humiliaret.